

PARASHAT BO (COME)

Shemot (Exodus) 10:1-13:16 | Yirme-Yahu (Jeremiah) 46:13-28 | Tehillah (Psalm) 77 | Yokhanan Markos ([John-] Mark) 3:7-19; Hitgalut (Revelation) 19:1-16

TORAH | HAFTARAH | MEGILLAH | MISHNAH

TORAH

Shemot Chapter 10

1 And יהוה said unto Moshe, "Come unto Paroh; for I have hardened his heart, and the heart of his servants, that I might show these My signs in the midst of them; 2 and that you may tell in the ears of your son, and of your son's son, what I have wrought upon Egypt, and My signs which I have done among them; that you may know that I am יהוה." And 3 Moshe and Aharon went in unto Paroh, and said unto him, "Thus says יהוה, the Elohim of the Hebrews, 'How long will you refuse to humble yourself before Me? Let My people go, that they may serve Me. 4 Else, if you refuse to let My people go, behold, tomorrow will I bring locusts into your border; 5 and they shall cover the face of the earth, that one shall not be able to see the earth; and they shall eat the residue of that which is escaped, which remains unto you from the hail, and shall eat every tree which grows for you out of the field; 6 and your houses shall be filled, and the houses of all your servants, and the houses of Egypt; as neither your fathers nor your fathers' fathers have seen, since the day that they were upon the earth unto this day.'" And

שמות פרק י

א ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אתני אלה בקרבו.
ב ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אתני אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה.
ג ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח עמי ויעבדני.
ד כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבלך.
ה וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראת את הארץ ואכל את יתר הפלטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל העץ הצמח לכם מן השדה.
ו ומלאו בתיך ובתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבותיך ואבות אבותיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה.
ז ויאמרו עבדי פרעה אליו עד מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את האנשים ויעבדו את יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים.

he turned, and went out from Paroh. 7 And Paroh's servants said unto him, "How long shall this man be a snare unto us? Let the men go, that they may serve יהוה their Elohim; do you not yet know that Egypt is destroyed?"

8 And Moshe and Aharon were brought again unto Paroh; and he said unto them, "Go, serve יהוה your Elohim; but who are they that shall go?" 9 And Moshe said, "We will go with our young and with our old, with our sons and with our daughters, with our flocks and with our herds we will go; for we must hold a feast unto יהוה ." And 10 he said unto them, "So may יהוה be with you, as I will let you go, and your little ones; you see that evil is before your face. 11 Not so; go now you that are men, and serve יהוה ; for that is what you desire." And they were driven out from Paroh's presence.

12 And יהוה said unto Moshe, "Stretch out your hand over the land of Egypt for the locusts, that they may come up upon the land of Egypt, and eat every herb of the land, even all that the hail has left." 13 And Moshe stretched forth his rod over the land of Egypt, and יהוה brought an east wind upon the land all that day, and all the night; and when it was morning, the east wind brought the locusts. 14 And the locusts went up over all the land of Egypt, and rested in all the borders of Egypt; very grievous were they; before them there were no such locusts as they, neither after them shall be such. 15 For they covered the face of the whole earth, so that the land was darkened; and they did eat every herb of the land, and all the fruit of the trees which the hail had left; and there remained not any green thing, either tree or herb of the field, through all the land of Egypt. 16 Then Paroh called for Moshe and Aharon in haste; and he said, "I have sinned against יהוה your Elohim, and against you. 17 Now therefore, forgive, I pray, my sin only this once, and entreat יהוה your Elohim, that He may take away from me this death only." 18 And he went out from Paroh, and entreated יהוה . And 19 יהוה turned an exceedingly strong west wind, which took up the locusts, and drove them into Red Sea; there remained not one locust in all the border of Egypt. 20 But יהוה strengthened Paroh's heart, and he did not let the children of Yisra'el go.

21 And יהוה said unto Moshe, "Stretch out your hand

ח וישוב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אליהם לכו עבדו את יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים.

ט ויאמר משה בנערנינו ובזקנינו גלך בבנינו ובבנותנו בצאננו ובבקרנו גלך כי חג יהוה לנו.

י ויאמר אליהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם.

יא לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה.

יב ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על ארץ מצרים בארבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ את כל אשר השאיר הברד.

יג ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויהוה נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה ורוח הקדים נשא את הארבה.

יד ויעל הארבה על כל ארץ מצרים וינח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן.

טו ויכס את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים.

טז וימהר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם.

יז ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה.

יח ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה .

יט ויהפך יהוה רוח ים חזק מאד וישא את הארבה ויתקעוהו ימה סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים.

כ ויחזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל.

כא ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך.

כב ויט משה את ידו על השמים ויהי חשך אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים.

כג לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבתם.

כד ויקרא פרעה אל משה ויאמר לכו עבדו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך עמכם.

toward heaven, that there may be darkness over the land of Egypt, even darkness which may be felt." 22 And Moshe stretched forth his hand toward heaven; and there was a thick darkness in all the land of Egypt, three days; 23 they saw not one another, neither rose any from his place for three days; but all the children of Yisra'el had light in their dwellings. 24 And Paroh called unto Moshe, and said, "Go, יהוה ; only let your flocks and your herds be stayed; let your little ones also go with you." 25 And Moshe said, "You must also give into our hand sacrifices and burnt offerings, that we may sacrifice unto יהוה our Elohim. 26 Our cattle also shall go with us; there shall not a hoof be left behind; for thereof must we take to serve יהוה our Elohim; and we know not with what we must serve יהוה , until we get there." 27 But יהוה strengthened Paroh's heart, and he would not let them go. 28 And Paroh said unto him, "Get away from me, take heed to yourself, see my face no more; for in the day you see my face, you shall die." 29 And Moshe said, "You have spoken well; I will see your face again no more."

כה ויאמר משה גם אתה תתן בידנו זבחים ועלת ועשינו ליהוה אלהינו.
 כו וגם מקננו ילך עמנו לא תשא פרסה כי ממנו נקח לעבד את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה נעבד את יהוה עד באנו שמה.
 כז ויחזק יהוה את לב פרעה ולא אבה לשלחם.
 כח ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות.
 כט ויאמר משה בן דברת לא אסף עוד ראות פניך.

Shemot Chapter 11

1 And יהוה said unto Moshe, "Yet one plague more will I bring upon Paroh, and upon Egypt; afterwards he will let you go hence; when he shall let you go, he shall surely thrust you out hence altogether. 2 Speak now in the ears of the people, and let them ask every man of his neighbor, and every woman of her neighbor, jewels of silver, and jewels of gold." 3 And יהוה gave the people favor in the sight of Egypt. Moreover the man Moshe was very great in the land of Egypt, in the sight of Paroh's servants, and in the sight of the people. 4 And Moshe said, "Thus says יהוה , 'About midnight will I go out into the midst of Mitzrayim; 5 and all the firstborn in the land of Mitzrayim shall die, from the firstborn of Paroh that sits upon his throne, even unto the firstborn of the maid-servant that is behind the mill; and all the firstborn of cattle. 6 And there shall be a great cry throughout all the land of Mitzrayim, such as there has been none like it, nor shall be like it any more. 7 But against any of B'nei Yisra'el shall not a dog whet his tongue, against man or beast; that you may know how that יהוה does put a difference between

שמות פרק יא

א וידבר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי בן ישלח אתכם מזה בשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה.
 ב דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב.
 ג ויתן יהוה את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם.
 ד ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים.
 ה ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחיים וכל בכור בהמה.
 ו והיתה צעקה גדלה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה וכמהו לא תסף.
 ז ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו למאיש ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל.
 ח וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחויו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי בן אצא

Mitzrayim and Yisra'el. 8 And all these your servants shall come down unto me, and bow down unto me, saying, 'Get out, and all the people that follow you;' and after that I will go out." And he went out from Paroh in hot anger.

9 And יהוה said unto Moshe, "Paroh will not hearken unto you; that My wonders may be multiplied in the land of Mitzrayim." 10 And Moshe and Aharon did all these wonders before Paroh; and יהוה hardened Paroh's heart, and he did not let B'nei Yisra'el go out of his land.

Shemot Chapter 12

1 And יהוה spoke unto Moshe and Aharon in the land of Mitzrayim, saying, 2 "This khodesh shall be unto you the beginning of khodashim; it shall be the first khodesh of the year to you. 3 Speak unto all the assembly of Yisra'el, saying, "In the tenth day of this khodesh they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household; 4 and if the household is too little for a lamb, then shall he and his neighbor next to his house take one according to the number of the souls; according to every man's eating you shall make your count for the lamb. 5 Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; you shall take it from the sheep, or from the goats; 6 and you shall keep it unto the fourteenth day of the same khodesh; and the whole of the congregational assembly of Yisra'el shall kill it at dusk. 7 And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses wherein they shall eat it. 8 And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and matzot; with merorim they shall eat it. 9 Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire; its head with its legs and with the inwards thereof. 10 And you shall let nothing of it remain until the morning; but that which remains of it until the morning you shall burn with fire. 11 And thus shall you eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand; and you shall eat it in haste. It is the Pesakh unto יהוה . For¹² I will go through the land of Mitzrayim in that night, and will smite all the firstborn in the land of Mitzrayim, both man and beast; and

וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרָעָה בְּחָרִי אָף.

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אֵל מִשְׁמַע אֱלֵיכֶם פְּרָעָה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתֵי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.

י וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת כָּל הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לְפָנָי פְּרָעָה וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת לֵב פְּרָעָה וְלֹא שִׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ.

שמות פרק יב

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר.

ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשׁ חֳדָשִׁים רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה.

ג דַּבְּרוּ אֶל כָּל עַדְת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שְׂהָ לְבַיִת שְׂהָ לְבַיִת.

ד וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת מִשְׂהָ וְלִקַּח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֵב אֶל בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נִפְשַׁת אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תִכְסּוּ עַל הַשְּׂהָ.

ה שְׂהָ תָמִים זָכָר בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן הַכֹּבָשִׁים וּמִן הָעִזִּים תִּקְחוּ.

ו וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמַרְת עַד אַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחַטוּ אֹתוֹ כָּל קֵהַל עַדְת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֶרְבָיִם.

ז וְלִקְחוּ מִן הַדָּם וּנְתָנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל הַמִּשְׁקוּף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם.

ח וְאֲכָלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל מְרָרִים יֹאכְלֶהוּ.

ט אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם כִּי אִם צְלִי אֵשׁ רֵאשׁוֹ עַל כְּרָעָיו וְעַל קַרְבּוֹ.

י וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְהִנְתֵּר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ.

יא וְכִכָּה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְנִיכֶם חֲגָרִים נִעְלִיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמְקַלְכֶם בְּיַדְכֶם וְאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחַפְזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה .

יב וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהַבִּיתִּי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה .

יג וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אֲתֵם שָׂם וְרֵאִיתִי אֶת הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם וְלֹא יִהְיֶה

against all the gods of Mitzrayim I will execute judgments: I am יהוה . And¹³ the blood shall be to you for a token upon the houses where you are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Mitzrayim. ¹⁴ And this day shall be unto you for a memorial, and you shall celebrate it as a Khag unto יהוה ; throughout your generations you shall celebrate it as a Khag by an ordinance forever.

¹⁵ Seven days shall you eat matzot; but the first day you shall put away se'or out of your houses; for whoever eats khametz from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Yisra'el. ¹⁶ And in the first day there shall be to you a Mikra Kodesh, and in the seventh day a Mikra Kodesh; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you. ¹⁷ And you shall observe Khag Matzot; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Mitzrayim; therefore shall you observe this day throughout your generations by an ordinance forever.

¹⁸ In the first khodesh, on the fourteenth day of the khodesh at evening, you shall eat matzot, up until the twenty-first day of the khodesh at evening. ¹⁹ Seven days shall there be no se'or found in your houses; for whoever eats that which is leavened, that soul shall be cut off from the assembly of Yisra'el, whether he is a sojourner, or one that is born in the land. ²⁰ You shall eat nothing leavened; in all your habitations shall you eat matzot."

²¹ Then Moshe called for all the elders of Yisra'el, and said unto them, "Draw out, and take lambs according to your families, and kill the Pesakh lamb. ²² And you shall take a bunch of hyssop, and dip it in the blood that is in the basin, and strike the lintel and the two side-posts with the blood that is in the basin; and none of you shall go out of the door of his house until the morning. ²³ For יהוה will pass through to smite Mitzrayim; and when He sees the blood upon the lintel, and on the two side-posts, יהוה will pass over the door, and will not suffer the destroyer to come in unto your houses to smite you. ²⁴ And you shall observe this thing for an ordinance to you and to your sons forever."

²⁵ "And it shall come to pass, when you are come to

בְּכֶם נִגַּף לְמִשְׁחִית בְּהִפְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם.
יָד וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לְכֶם לְזִכְרוֹן וְחֻגְתֶּם אֹתוֹ חֹג
לְיְהוָה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּגוּהוּ.
טו שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ אֶד בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם כִּי כָל אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה
הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד יוֹם
הַשְּׁבִיעִי.

טז וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא קֹדֶשׁ יְהִי לְכֶם כָּל מְלֹאכָה לֹא יַעֲשֶׂה
בָּהֶם אֶד אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יַעֲשֶׂה
לְכֶם.

יז וּשְׁמֵרְתֶם אֶת הַמִּצְוֹת כִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצֵאתִי אֶת צְבֹאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּשְׁמֵרְתֶם
אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם.

יח בְּרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב
תֹּאכְלוּ מִצַּת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֹשְׂרִים לַחֹדֶשׁ
בְּעָרֵב.

יט שְׁבַעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמְצָא בְּבֵתֵיכֶם כִּי כָל
אֹכֵל מִחֻמְצָת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעֵדַת
יִשְׂרָאֵל בְּגֵר וּבְאֶזְרַח הָאֶרֶץ.

כ כָּל מִחֻמְצָת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם
תֹּאכְלוּ מִצּוֹת.

כא וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
מִשְׁכוּ וּקְחוּ לְכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם וּשְׁחֲטוּ
הַפֶּסַח.

כב וּלְקַחְתֶּם אֲגַדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בָּדָם אֲשֶׁר
בַּסֶּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמִּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת מִן
הַדָּם אֲשֶׁר בַּסֶּף וְאֹתָם לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח
בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר.

כג וְעָבַר יְהוָה לִנְגַף אֶת מִצְרַיִם וַרְאָה אֶת הַדָּם
עַל הַמִּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וַפֶּסַח יְהוָה עַל
הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל בְּתֵיכֶם לִנְגַף.
כד וּשְׁמֵרְתֶם אֶת הַדִּבְרֵי הַזֶּה לְחֻק לֶדָּ וּלְבְנֵיךָ עַד
עוֹלָם.

כה וְהָיָה כִּי תִבְאוּ אֶל הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לְכֶם
כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמֵרְתֶם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת.
כו וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה
הַזֹּאת לְכֶם.

כז וְאָמַרְתֶּם זָבַח פֶּסַח הוּא לְיְהוָה אֲשֶׁר פָּסַח עַל
בְּתֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנִגְפוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת
בְּתֵינִי הִצִּיל וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ.

כח וַיִּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן בֶּן עֲשׂוֹ.

the land which יהוה will give you, according as He has promised, that you shall keep this service. 26 And it shall come to pass, when your children shall say unto you, 'What do you mean by this service?' 27 That you shall say, 'It is the sacrifice of the Pesakh of יהוה , because He passed over the houses of B'nei Yisra'el in Mitzrayim, when He smote Mitzrayim, and delivered our houses'." And the people bowed the head and worshipped. 28 And B'nei Yisra'el went and did so; as יהוה had commanded Moshe and Aharon, so did they. 29 And it came to pass at midnight, that יהוה smote all the firstborn in the land of Mitzrayim, from the firstborn of Paroh that sat on his throne, unto the firstborn of the captive that was in the dungeon; and all the firstborn of cattle. 30 And Paroh rose up in the night, he, and all his servants, and all Mitzrayim; and there was a great cry in Mitzrayim; for there was not a house where there was not one dead. 31 And he called for Moshe and Aharon by night and said, "Rise up, go forth from among my people, both you and B'nei Yisra'el; and go, serve יהוה , as you have said. 32 Take both your flocks and your herds, as you have said, and be gone; and bless me also." 33 And Mitzrayim were urgent upon the people, to send them out of the land in haste; for they said, "We are all dead men." 34 And the people took their dough before it was leavened, their kneading-troughs being bound up in their clothes upon their shoulders. 35 And B'nei Yisra'el did according to the word of Moshe; and they asked of Mitzrayim jewels of silver, and jewels of gold, and raiment. 36 And יהוה gave the people favor in the sight of Mitzrayim, so that they let them have what they asked. And they despoiled Mitzrayim. 37 And B'nei Yisra'el journeyed from Ra'amses to Sukkotah, about six hundred thousand men on foot, beside children. 38 And a mixed multitude went up also with them; and flocks, and herds, even very much cattle. 39 And they baked cakes of Matzot with the dough which they brought forth out of Mitzrayim, for it was not leavened; because they were thrust out of Mitzrayim, and could not tarry, neither had they prepared for themselves any victuals. 40 Now the time that B'nei Yisra'el dwelt in Mitzrayim was four hundred and thirty years. 41 And it came to pass at the end of four hundred and thirty years, even the selfsame

כט ויהי בחצי הלילה ויהוה הפה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה. ל ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת. לא ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם. לב גם צאנכם גם בקרכם קחו באשר דברתם ולכו וברכתם גם אתי. לג ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים. לד וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרות בשמלתם על שכמם. לה ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת. לו ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים וישאלום וינצלו את מצרים. לז ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף. לח וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד. לט ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם. מ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה. מא ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים. מב ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם. מג ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו. מד וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו. מה תושב ושכיר לא יאכל בו. מו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו. מז כל עדת ישראל יעשו אתו. מח וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו

day it came to pass, that all the host of יהוה went out from the land of Mitzrayim. 42 It was a night of watching unto יהוה for bringing them out from the land of Mitzrayim; this same night is a night of watching unto יהוה for all B'nei Yisra'el throughout their generations.

43 And יהוה said unto Moshe and Aharon, "This is the ordinance of the Pesakh: there shall no alien eat thereof; 44 but every man's servant that is bought for money, when you have circumcised him, then shall he eat thereof. 45 A sojourner and a hired servant shall not eat thereof. 46 In one house shall it be eaten; you shall not carry forth any of the flesh abroad out of the house; neither shall you break a bone thereof. 47 All the assembly of Yisra'el shall keep it. 48 And when a stranger shall sojourn with you, and will keep the Pesakh unto יהוה, let all his males be circumcised, and then let him come near and keep it; and he shall be as one that is born in the land; but no uncircumcised person shall eat thereof. 49 One Torah shall be to him that is homeborn, and unto the stranger that sojourns among you." 50 Thus did all B'nei Yisra'el; as יהוה commanded Moshe and Aharon, so did they. 51 And it came to pass the selfsame day that יהוה did bring B'nei Yisra'el out of the land of Mitzrayim by their hosts.

כָּל זָכָר וְאִזּוֹ יִקְרַב לְעֹשֶׂתוֹ וְהָיָה כְּאֲזָרַח הָאָרֶץ
וְכָל עֶרְל לֹא יֹאכַל בּוֹ.
מִט תּוֹרָה אַחַת יְהִיָּה לְאֲזָרַח וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם.
נ וַיַּעֲשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת
מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן בֶּן עֶשׂוֹ.
נא וַיְהִי בַעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל צְבָאתָם.

Shemot Chapter 13

1 And יהוה spoke unto Moshe, saying, 2 "Consecrate unto Me all the firstborn, whatever opens the womb among B'nei Yisra'el, both of man and of beast, it is Mine." 3 And Moshe said unto the people, "Remember this day, in which you came out from Mitzrayim, out of the house of bondage; for by strength of hand יהוה brought you out from this place; there shall no khametz be eaten. 4 This day you go forth in the khodesh of the aviv. 5 And it shall be when יהוה shall bring you into the land of the Kena'ani, and the Khiti, and the Amori, and the Khivi, and the Yevusi, which He swore unto your fathers to give you, a land flowing with milk and honey, that you shall keep this service in this khodesh. 6 Seven days you shall eat matzot, and in

שמות פרק יג

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר.
ב קִדֵּשׁ לִי כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא.
ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זְכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר
יִצְאֲתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בַחֲזֶק יָד
הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ.
ד הַיּוֹם אַתֶּם יִצְאִים בַּחֲדָשׁ הָאָבִיב.
ה וְהָיָה כִּי יִבְיָאֵד יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי
וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדָּתָ אֶת
הָעֲבָדָה הַזֹּאת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה.
ו שִׁבַּעַת יָמִים תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג
לַיהוָה.
ז מַצּוֹת יֹאכַל אֶת שִׁבַּעַת הַיָּמִים וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ

the seventh day shall be a Khag unto יהוה . Matzot 7 shall be eaten throughout the seven days; and there shall no khametz be seen with you, neither shall there be se'or seen with you, in all your borders. 8 And you shall tell your son in that day, saying, 'It is because of that which יהוה did for me when I came forth out of Mitzrayim.' 9 And it shall be for a sign unto you upon your hand, and for a memorial between yours eyes, that the Torah of יהוה may be in your mouth; for with a strong hand has יהוה brought you out of Mitzrayim. 10 You shall therefore keep this ordinance in its season from year to year.

11 And it shall be when יהוה shall bring you into the land of the Kena'ani, as He swore unto you and to your fathers, and shall give it to you, 12 that you shall consecrate unto יהוה all that opens the womb; every firstling that is a male, which you have coming of a beast, shall be for יהוה . And 13 every firstling of a donkey you shall redeem with a lamb; and if you will not redeem it, then you shall break its neck; and all the firstborn of man among your sons shall you redeem. 14 And it shall be when your son asks you in time to come, saying, 'What is this?' that you shall say unto him, 'By strength of hand יהוה brought us out from Mitzrayim, from the house of bondage; 15 and it came to pass, when Paroh would hardly let us go that יהוה slew all the firstborn in the land of Mitzrayim, both the firstborn of man, and the firstborn of beast; therefore I sacrifice to יהוה all that opens the womb, being males; but all the firstborn of my sons I redeem. 16 And it shall be for a sign upon your hand, and for frontlets between yours eyes; for by strength of hand יהוה brought us forth out of Mitzrayim'."

חֲמֵץ וְלֹא יֵרָאֶה לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל גְּבֻלָּךְ.
ח וְהַגְדַּתָּ לְבָנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְצֵאתִי מִמִּצְרָיִם.
ט וְהִיָּה לָּךְ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם.
י וְשִׁמְרָתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמֶיךָ יָמִימָה.
יא וְהִיָּה כִּי יִבְאֵךְ יְהוָה אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָּךְ וּלְאַבְתְּיָךְ וּנְתַנָּה לָּךְ.
יב וְהִעֲבַרְתָּ כָּל פֶּטֶר רֶחֶם לִיהוָה וְכָל פֶּטֶר שִׁגְרָ בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזֹּכְרִים לִיהוָה .
יג וְכָל פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְּשֵׂה וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעֲרַפְתּוּ וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָךְ תִּפְדֶּה.
יד וְהִיָּה כִּי יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר מַה זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים.
טו וְיִהִי כִּי הִקְשָׁה פְרַעֲה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהַרְג יְהוָה כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל כֵּן אָנִי זֹבַח לִיהוָה כָּל פֶּטֶר רֶחֶם הַזֹּכְרִים וְכָל בְּכוֹר בְּנֵי אִפְדָּה.
טז וְהִיָּה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרָיִם.

חַפְזָה

Yirme-Yahu Chapter 46

13 The Word that יהוה spoke to Yirme-Yahu the prophet, how that Nevukhadretzar king of Bavel should come and smite the land of Egypt. 14 "Declare in Egypt, and announce in Migdol, and announce in

יְרִמְיָהוּ פָרָק מו

יג הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל יְרִמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבוֹא נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם.

Nof and in Takh'pankhes; say, 'Stand forth, and prepare, for the sword has devoured round about you'.
 15 Why is your strong one overthrown? He stood not, because יהוה did thrust him down. 16 He made many to stumble; yes, they fell one upon another, and said, 'Arise, and let us return to our own people, and to the land of our birth, from the oppressing sword'. 17 They cried there, 'Paroh king of Egypt is but a noise; he has let the appointed time pass by'. 18 As I live, says the King, whose Name is יהוה Tzeva'ot, surely like Tavor among the mountains, and like Karmel by the sea, so shall he come. 19 O you daughter that dwells in Egypt, furnish yourself to go into captivity; for Nof shall become a desolation, and shall be laid waste, without inhabitant. 20 Egypt is a very fair heifer; but the gadfly out of the north is come, it is come. 21 Also her mercenaries in the midst of her are like calves of the stall, for they also are turned back, they are fled away together, they did not stand; for the day of their calamity is come upon them, the time of their visitation. 22 The sound thereof shall go like the serpent's; for they march with an army, and come against her with axes, as hewers of wood. 23 They cut down her forest, says יהוה , though it cannot be searched; because they are more than the locusts, and are innumerable. 24 The daughter of Egypt is put to shame; she is delivered into the hand of the people of the north. 25 Tzeva'ot, Elohei Yisra'el, says, behold, I will punish Amon of No, and Paroh, and Mitzrayim, with her gods, and her kings; even Paroh, and them that trust in him; 26 and I will deliver them into the hand of those that seek their lives, and into the hand of Nevukhadretzar king of Bavel, and into the hand of his servants; and afterwards it shall be inhabited, as in the days of old, says יהוה ."
 27 "But fear not, O Ya'akov My servant, neither be dismayed, O Yisra'el; for, lo, I will save you from afar, and your seed from the land of their captivity; and Ya'akov shall again be quiet and at ease, and none shall make him afraid. 28 Fear not, O Ya'akov My servant, says יהוה , for I am with you; for I will make a full end of all the nations where I have driven you, but I will not make a full end of you; and I will correct you in measure, but will not utterly destroy you."

יד הגידו במצרים והשמיעו במגדול והשמיעו
 בגף ובתחפנחס; אמרו התיצב והכן לך כי
 אכלה חרב סביביך.
 טו מדוע נסחף אביריך: לא עמד כי יהוה הדפו.
 טז הרבה כושל; גם נפל איש אל רעהו ויאמרו
 קומה ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני
 חרב היונה.
 זז קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר
 המועד.
 יח חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו: כי
 כתבור בהרים וככרמל בים יבוא.
 יט כלי גולה עשי לך יושבת בת מצרים: כי נף
 לשמה תהיה ונצתה מאין יושב.
 כ עגלה יפה פיה מצרים; קרץ מצפון בא בא.
 כא גם שכריה בקרבה כעגלי מרבק כי גם המה
 הפנו נסו יחדיו לא עמדו: כי יום אידם בא
 עליהם עת פקדתם.
 כב קולה פנחש ילך: כי בחיל ילכו ובקרדמות
 באו לה כחטבי עצים.
 כג פרתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר: כי רבו
 מארבה ואין להם מספר.
 כד הבישה בת מצרים; נתנה ביד עם צפון.
 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני פוקד
 אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה
 ועל מלכיה; ועל פרעה ועל הבטחים בו.
 כו ונתתים ביד מבקשי נפשם וביד נבוכדראצר
 מלך בבל וביד עבדיו; ואחרי כן תשפן כימי קדם
 נאם יהוה .
 כז ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל
 כי הנני מושעה מרחוק ואת זרעה מארץ שבים;
 ושב יעקוב ושקט ושאנן ואין מחריד.
 כח אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי
 אתה אני: כי אעשה כלה בכל הגוים אשר
 הדחתיד שמה ואתה לא אעשה כלה ויסרתיד
 למשפט ונקה לא אנקך.

Tehillah(Psalm) 77

1 For the Leader; for Yedutun. A Mizmor of Asaf.
 2 I will lift up my voice unto Elohim, and cry; I will lift up my voice unto Elohim, that He may give ear unto me.
 3 In the day of my trouble I seek Adonai; with my hand uplifted, [my eye] streams in the night without ceasing; my soul refuses to be comforted.
 4 When I think thereon, O Elohim, I must moan; when I muse thereon, my spirit faints.
 Selah.
 5 You hold fast the lids of my eyes; I am troubled, and cannot speak.
 6 I have pondered the days of old, the years of ancient times.
 7 In the night I will call to remembrance my song; I will commune with my own heart; and my spirit makes diligent search:
 8 "Will Adonai cast off forever? And will He be favorable no more?
 9 Is His mercy clean gone forever? Is His promise come to an end for evermore?
 10 Has Elohim forgotten to be gracious? Has He in anger shut up his mercies?" Selah.
 11 And I say, "This is my weakness, that the right hand of Elyon could change.
 12 I will make mention of the deeds of Yah; yes, I will remember Your wonders of old.
 13 I will meditate also upon all Your work, and muse on Your doings."
 14 O Elohim, Your way is in HaKodesh; who is a great God like unto Elohim?
 15 You are the Elohim that does wonders; You have made known Your strength among the peoples.
 16 You have with Your arm redeemed Your people, B'nei Ya'akov and Yosef.
 Selah.
 17 The waters saw You, O Elohim; the waters saw You, they were in pain; the depths also trembled.
 18 The clouds flooded forth waters; the skies sent out a sound; Your arrows also went abroad.

תְּהִלִּים פֶּרֶק עו

א לְמִנְצַחַת עַל יְדִיתוֹן (יְדוּתוֹן); לְאַסָּף מִזְמוֹר.
 ב קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעֻקָה; קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי.
 ג בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדַנֶּי דְרָשְׁתִּי: יְדֵי לַיְלָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג; מֵאַנְהָה הִנָּחַם נַפְשִׁי.
 ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאַהֲמִיָּה; אֲשִׁיחָה וְתַתְעִטֶּף רוּחִי סִלָּה.
 ה אֲחֻזֶּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי; נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר. ו חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים.
 ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בְלַיְלָה: עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה; וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי.
 ח הֲלֵעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדָנִי; וְלֹא יִסִּיף לְרִצּוֹת עוֹד.
 ט הֲאִפְסָ לִנְצַח דְּחִסּוֹ; גָּמַר אִמְרָ לְדֹר וָדֹר. י הֲשָׁכַח חַנּוּת אֵל; אִם קִפַּץ בְּאַהֲרַחְמִיּוֹסָלָה.
 יא וְאִמְרָ חֲלוּתִי הִיא שָׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן.
 יב אֲזַכֵּיר (אֲזַכּוֹר) מֵעַלְלֵי יָה: כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֵד.
 יג וְהִגִּיתִי בְכָל פִּעֻלָּד; וּבַעֲלִילוֹתַי אֲשִׁיחָה. יד אֱלֹהִים בְּקִדְשׁ דְּרָכָד; מִי אֵל גָּדוֹל בְּאֱלֹהִים.
 טו אֲתָה הָאֵל עֲשֵׂה פִלֵּא; הוֹדַעַת בְּעַמִּים עֲזוֹד. טז גָּאֲלַת בְּזִרוּעַ עַמְד; בְּנֵי יַעֲקֹב וַיִּזְסַף סִלָּה.
 יז רָאוּד מִיָּם אֱלֹהִים רָאוּד מִיָּם יַחִילוּ; אִף יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת.
 יח זָרְמוּ מִיָּם עֲבוֹת קוֹל נְתָנוּ שְׁחָקִים; אִף חֲצֻצִיָּד יִתְהַלְכוּ.
 יט קוֹל רַעֲמָד בַּגְּלָגַל הָאִירוּ בְּרָקִים תִּבְל; רַגְזָה וְתַרְעַשׂ הָאָרֶץ.
 כ בַּיָּם דְּרָכָד וּשְׁבִילִיָּד (וּשְׁבִילָד) בְּמִים רַבִּים; וְעַקְבוֹתַיָּד לֹא נִדְעוּ.
 כא נְחִיתָ כְּצֹאן עַמְדָּ בְיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן.

19 The voice of Your thunder was in the whirlwind; the lightnings lighted up the world; the earth trembled and shook.

20 Your way was in the sea, and Your path in the great waters, and Your footsteps were not known.

21 You did lead Your people like a flock, by the hand of Moshe and Aharon.

BRIT KHADASHAH

Yokhanan Markos Chapter 3

7 So Yeshua went to the sea with His Talmidim; and a great many people from the Galil followed Him, and from Y'hudah, 8 and from Yerushalayim, and from Idumaea, and from around the Yarden, and from Tzor and from Tzaidan; large crowds, who had heard all that He was doing, came to Him. 9 And He said to His Talmidim to bring the boat near to Him, because of the crowds, so that they might not press in on Him. 10 For He was healing so many, that others pushed toward Him so as to touch Him. 11 And those who were afflicted with unclean spirits, when they saw Him, fell down before Him and cried, saying, "You are indeed Ben HaElohim." 12 And He cautioned them a great deal not to make Him known.

13 And He went up to the mountain, and called those He wanted, and they came to Him. 14 And He chose twelve to be with Him, that He might send them to declare, 15 and to have power to heal the sick, and cast out devils. 16 And Shimon He surnamed Kefa. 17 And Ya'akov Ben Zavdai, and Yokhanan the brother of Ya'akov he surnamed B'nei Rakhshi, which means sons of thunder, 18 and Andra'us, and Filipos, and Bar Talmi, and Matti, and T'oma, and Ya'akov Bar Halfai, and Tadai, and Shimon the Kanai, 19 and Yehudah Sekharyotah, who betrayed Him. And they came into the house.

Hitgalut Chapter 19

1 And after these things, I heard a great voice of a great multitude in heaven, saying, "Hallelu Yah! Yeshua[h] and power and glory and honor to our Elohim, 2 for His judgments are true and righteous;

יוחנן מרקוס פרק ג

ז וישוע הלך עם תלמידיו אל הים; ועם רב מן הגליל הלכו אחריו, ומיהודה ח ומירושלים ומאדום ומעבר הירדן ומצור ומצידון, המונים רבים אשר שמעו את כל אשר עשה, באו אליו. ט ואמר לתלמידיו שיקרבו אליו ספינה בגלל ההמונים, כדי שלא ילחצוהו; י כי רפא רבים, עד כי התנפלו עליו כדי לנגע בו.

יא ואלה אשר היו להם נגעי רוחות טמאות, כראותם אותו, נפלו וצעקו באמרם: אתה הוא בן האלהים!

יב והוא גער בהם הרבה שלא יגלוהו. יג ועלה אל ההר וקרא לאלה אשר רצה, ובאו אליו.

יד ובחר שנים עשר שיהיו אתו, אשר ישלח אותם להכריז, טו ואשר תהיה להם סמכות לרפא חולים ולגרש שדים;

טז וכנה את שמעון בשם כפא; זז ואת יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחי יעקב קבע להם את השם בני רגש, דהינו בני רעם; יח ואנדראוס, ופיליפוס, ובר תלמי, ומתי, ותאומא, ויעקב בן חלפי, ותדי, ושמעון הקנאי, יט ויהודה סכריוטה אשר מסרו.

התגלות פרק יט

א אחרי אלה שמעתי קול גדול של המון רב בשמים, אומרים: הללויה! הישועה והגבורה והתפארת והיקר לאלהינו;

for He has condemned the great harlot who has corrupted the earth with her harlotry, and has avenged the blood of His servants at her hand.” 3 And a second time, they said, “Hallelu Yah!” And her smoke rose up forever and ever. 4 And the twenty-four elders and the four creatures fell down and worshipped Elohim who sat on the throne, saying, “Amein, Hallelu Yah!”

5 And a voice came out from the throne, saying, “Praise our Elohim, all you His servants and you who worship Him, both small and great.” 6 And I heard as it were the voice of a great multitude, like the voice of many waters and like the sound of mighty thunderings, saying, “Hallelu Yah! For יהוה our Elohim, Okhez HaKol, reigns. 7 Let us be glad and rejoice and give glory to Him, for the time of the marriage feast of HaSeh has come, and His bride has made herself ready.” 8 And it was given to her that she should be arrayed in fine, pure linen, clean and white; for fine linen is the tzedaka of the K’doshim. 9 And he said to me, “Write, ‘Blessed are those who are invited to the wedding feast of The Lamb.’” Then he said to me, “These words of mine are the true sayings of Elohim.” 10 And I fell at his feet to worship him. And he said to me, “Do not do that; I am your fellow servant, and one of your brethren who have the testimony of Yeshua; worship Elohim, for the testimony of Yeshua is the Spirit of the Prophecy.”

11 And I saw heaven opened, and behold, I saw a white horse; and He who sat upon him was called Faithful and True, and in righteousness. He judges and makes war. 12 His eyes were like a flame of fire, and on His head were many crowns; and He had names written thereon, and one of the names written, no man knew but He Himself. 13 And He was clothed with a vesture dipped in blood; and He called His Name ‘The Word of Elohim’. 14 And the armies which were in heaven followed Him on white horses, clothed in fine linen, pure and white. 15 And out of His mouth came a sharp, two-edged sword, that with it He should smite the nations; and He will rule them with a rod of iron; and He will tread the winepress of the fierceness and wrath of Elohim Okhez HaKol. 16 And He had a name written on His vesture and on His thigh, KING OF KINGS, and LORD OF LORDS.

ב כי נֶאֱמָנִים וְצוֹדִקִים מְשַׁפְּטִיו; כִּי שֹׁפֵט אֶת
הַזּוֹנָה הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הִשְׁחִיתָה אֶת הָאָרֶץ
בְּזוֹנוֹתֶיהָ, וְנָקַם אֶת דַּם עֲבָדָיו מִיָּדָה.

ג וְשִׁנִּית אֶמְרוּ: הַלְלוּיָהּ! וְעֲשָׂנָה עִלָּה לְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים.

ד וַנִּפְלוּ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה הַזְּקֵנִים וְאַרְבַּע הַחַיּוֹת,
וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְאֱלֹהִים הַיּוֹשֵׁב עַל הַכִּסֵּא, בְּאֶמְרָם:
אָמֵן. הַלְלוּיָהּ!

ה וְקוֹל יֵצֵא מִן הַכִּסֵּא, אוֹמֵר: שִׁבְחוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ
כָּל עֲבָדָיו וְהַיְרָאִים אוֹתוֹ, קְטַנִּים וְגְדוֹלִים.

ו וְשָׁמַעְתִּי כְּקוֹל הַמּוֹן רַב וּכְקוֹל מַיִם רַבִּים, וּכְמוֹ
שֶׁל רְעָמִים חֲזָקִים, אוֹמְרִים: הַלְלוּיָהּ, כִּי מְלֹךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אוֹחֵז הַכֹּל.

ז נִשְׁמַחָה וְנִגְלִיָּה וְנִתֵּן לוֹ כְּבוֹד, כִּי בָאָה חַתֻּנַּת
הַשֵּׁה וְאִשְׁתּוֹ הַכִּינָה עֲצָמָה.

ח וְנִתֵּן לָהּ לְהִתְלַבֵּשׁ בּוּץ מְבָרִיק וְטָהוֹר, כִּי הַבוּץ
צְדָקוֹת הַקְּדוֹשִׁים הוּא.

ט וְאָמַר לִי: כְּתֹב: אֲשֶׁרִי אֵלֶּה שֶׁהִזְמַנּוּ אֶל סַעֲדַת
חַתֻּנַּת הַשֵּׁה. וְאָמַר לִי: אֵלֶּה דְבָרֵי אֱלֹהִים
אֲמִתִּיִּים הֵם.

י וְנִפְלַתִּי לְרַגְלָיו לְהִשְׁתַּחֲוֹת לוֹ, וְהוּא אָמַר לִי:
רְאֵה, לֹא! עֲמִיתֶךָ אָנִי, וְשָׁל אַחִידֶךָ אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם
עֵדוּת יְשׁוּעָה. לְאֱלֹהִים הִשְׁתַּחֲוֶה, כִּי עֵדוּת יְשׁוּעָה
הִיא רִיחַ הַנְּבוּאָה.

יא וְרֵאִיתִי אֶת הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים, וְהִנֵּה סוֹס לְבָן
וְהַיּוֹשֵׁב עָלָיו נִקְרָא נֶאֱמָן וְאִמְתִּי, וּבְצַדִּיקָה הוּא
שׁוֹפֵט וְנֹלָחֵם.

יב עֵינָיו כְּשִׁלְהֶבֶת אֵשׁ, וְעַל רֵאשׁוֹ נְזָרִים רַבּוֹת,
וְיֵשׁ לוֹ שְׁמוֹת כְּתוּבִים וְשֵׁם כְּתוּב אֲשֶׁר אֵין אִישׁ
יֹדֵעַ אֵלָּא הוּא.

יג וְלְבוּשׁ הוּא בְּגַד מְזָה בְּדָם, וְקָרָא שְׁמוֹ דְּבַר
הָאֱלֹהִים.

יד וְהִצְבְּאוֹת שִׁבְשָׁמִים הִלְכוּ אַחֲרָיו עַל סוֹסִים
לְבָנִים, לְבוּשִׁים לְבוּשׁ שֶׁל בּוּץ טָהוֹר לְבָן.

טו וּמִפִּיו יוֹצֵאת חֶרֶב פְּפוּיֹת חֲדָה לְמַעַן יִכֶּה בָּהּ
אֶת הַגּוֹיִים; וְהוּא יִרְעָה אוֹתָם בְּשִׁבְטֵי בְרִזָּל; וְהוּא
יִדְרֹךְ אֶת גַּת הַיַּיִן שֶׁל חֶמֶת זַעַם הָאֱלֹהִים אוֹחֵז
הַכֹּל.

טז וְיֵשׁ לוֹ עַל בְּגָדוֹ וְעַל יָרְכוֹ שֵׁם כְּתוּב: מְלֹךְ
הַמְּלָכִים וְאֲדוֹן הָאֲדוֹנִים.

